

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Heroni Scholastico. 215.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

διὰ τῆς γλώττης, εἰ χρεία καλίστη, φερέ-
ξεν, δι' ἁγρευζόμενον ἐκ τῆς τῆς παρ-
νοίας ἔργων, ὅτι ἔστιν, ἢ πῶς πολυ-
πραγμονοῦντα. τὸ μὲν γὰρ ἐφικτὸν
καὶ ἀλώσιμον, τὸ δὲ ἀνεφικτὸν καὶ ἀβή-
ρητον.

Ἡρώνι χαλαστικῶ. σιε.

Οἱ τέχνη λόγων τάλιθες συσκιά-
ζοντες, πολλῶ μοι δοκοῦσι τῆς τέχνης
μὴ κατελήφωσαν ἀθλιώτεροι εἶναι. οἱ
μὲν γὰρ διὰ βραδυτῆτα γνώμης ὑπο-
λειφθέντες τῆς θεότητος, ἴσως σίγησαι. οἱ
δὲ δι' ἐξύττητα μὲν γνώμης τῆς τοῦ θε-
εούσιαις, κακούργως δὲ τῆς ἀφανι-
ζοίης, συγνώμης ἀμαρτάνουσι μέγιστα.

Παλλάδιῳ Διάκονῳ. σις.

Οἱ μὴ σωέντες τὴν γνώμην τὴν
ὑποβολικὴν, μηδὲ τὸ βάθος τῆς σοφίας
κατοπιεύσαντες, τὸ παρερμηνεύειν τὰ
ὑποβολικὰ θεασίματα ἀκινδύων ἡ-
γούμενοι, κινδυνεύουσιν εἰς ἀλογίαν ἐκ-
πεπιωκέναι. τί γὰρ ἔτι φιλαρχίας
μεθύοντες φερέξουσι, γέγραπται, εἰ τις
ἐπίσκοπος ὀρέγεται, καλὸν ἔργον ἔπι-
θυμεί. τὸ μὲν οὖν γεγράφθαι τῆς τοῦ
ὁκτῆς ἀρνητικῆς. τὸ δ' οὐτα νοῦ-
σται, ὡς ἔστι βέλονται, ὡς γέγραφαί-
μιεν. μάλιστα γὰρ καὶ τῆς ἐρμηνείας,
διὰ τὰ ἐπόμνημα τοῖς ἐρηιδροῖς, ἀνα-
στῆσαι τοῖς πολλοῖς τῆς ποιότητος ἔπι-
θυμίας. οὐ γὰρ πάντων τὰ διώματα
ποιότητος ἀρχῆς ἀππλαθείσται, ἢ τῆς καὶ
βασιλείας ἔστιν ὑψηλότερα. ἢ μὲν γὰρ
τὰ θεῖα, ἢ δὲ τὰ ἐπίγεια διέπει τρά-
γματα. ἀλλ' ὀλίγων κομίδῃ, οἱ το-
σοῦτων τῆς ἀρχιμεινῶν δίκαιοι ἂν εἴεν
ἀφῆσθαι, ὅσοι οἱ ποιητῆς τῆς παρ-
τάτων, ἵνα μηδὲν εἴπω πλέον. ἢ οὖν
φησί. δὲ οὖν τῆς ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον
εἶναι, νηφάλιον, σώφρονα, κόσμιον,
φιλόξενον, διδασκτικόν, ἀνεξίτητον,

loquar, nullo modo exponi queunt, apud
auditores per linguam, si ita opus sit, elo-
qui oportet: quod Deus sit, ex operibus
asserentem, quid autem sit minimè per-
scrutantem. Illud enim consequi atque
comprehendere possumus: hoc autē ca-
ptum omnem & cōprehensionē excedit.

Heroni Scholastico. 215.

Qui sermonum artificio veritatem ob-
nubunt, multò mihi miseriores iis esse vi-
dentur, qui eam minimè perceperunt. Nā
qui ob ingenij tarditatem eam haudqua-
quam assecuti sunt, iis fortasse venia tribui
possit. Qui autem ob mentis acumen eam
indagarunt, malitioso autem ac veterato-
rio animo ex hominū oculis subduxerunt,
gravius peccāt, quā ut ipsis ignosci debeat.

Palladio Diacono. 216.

Qui Apostolicam mentem minimè in-
tellexerunt, nec sapientie penetralia con-
spicati sunt, dum Apostolica oracula fini-
stra interpretatione depravare minimè pe-
riculosum esse censent, in vācordiam de-
cidisse videntur. Quidam enim est, quod
dominandi cupiditate temulenti dicunt:
Scriptum est, Si quis Episcopatum deside-
rat, bonum opus desiderat. Ego verò, quin
hoc scriptum sit, haud quidem inficias ie-
rim: quod autem ita, ut ipsis placet, intel-
ligendum sit, planè repudicm. Maxime
enim, prius etiam quàm ad explanationē
accedam, ea, quæ post hæc verba sequun-
tur, ad multos ab hac cupiditate reprimē-
dos satis magnā vim habent. Neque enim
cuiuslibet hominis est imperiū huiusmodi
arripere, quod regnum quoque antecellit:
(illud quippe diuina, hoc humana mode-
ratur:) verum paucorum admodum, quos
non rōnūs iis, quibus præsumt, quàm pa-
stōres ouibus, ne quid amplius dicam, præ-
stare æquū fuerit. Quid igitur ait? Oportet
igitur Episcopum irreprehensibilem esse,
sobrium, pudicum, modestum, hospitale,
doctorem, patientem, non vinulentum,

R r ij